

Izhaja v ponedeljek in petek.

Stane mesečno Din 7.—,
za inozemstvo Din 20.—.Račun pri pošto-čkovnem
zavodu št. 10.666.

Nova Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje, desno.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi po tarifu.
Telefon int. št. 65.

Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti. — V tekstnem delu uvrščene notice s številkami so plačljive.

Štev. 102.

Celje, torek 24. decembra 1929.

Leto XI.

Celjske občinske zadeve

Seja občinskega sveta.

V petek 20. t. m. od ¼7. do ¼10. zvečer je imel celjski občinski svet zadnjo sejo v tem letu. Po otvoritvi se je imel župan dr. Goričan sledeč nagovor, ki so ga občinski odborniki poslušali stoje:

»Iz Ljubljane sem dobil obvestilo, da se slovenska mesta in trgi po svojih zastopnikih poklonijo Nj. Vel. kralju ob njegovem letošnjem rojstnem dnevu. Takoj sem brzojavno odgovoril, da Celjani z radostjo pozdravljamo ta korak in se hočemo z veseljem udeležiti te poklonitvene deputacije. Prepričan sem, da smo si vsi edini, da je mesto Celje vedno brez ugovora stalo na stališču, da pomeni rešitev za Slovenijo samo močna in konsolidirana Jugoslavija, ker le v tej in taki državi se more Slovenija nacionalno, gospodarsko in kulturno izživljati, udeleževati in razviti vse svoje sile. Ta situacija je po modrosti, uvidevnosti in junaštvu našega kralja ustvarjena s 6. januarjem, katerega nujna posledica je bil zakon z dne 3. oktobra. S temi zakoni in z energičnim udeleževanjem našega kralja se je hipertrofično razvito strankarstvo in partizanstvo odpravilo. To dejstvo je treba ponovno poudariti. Ustvarjena je solidna podlaga za bratsko sožitje Srbov, Hrvatov in Slovencev. Sedaj je na nas državljanih, da se tega velikega dejstva zavedamo in delamo vsi brez pogoja za napredek res svoje države, ker samo v močni in konsolidirani Jugoslaviji je jamstvo za popolno nacionalno, kulturno in gospodarsko izživetje vseh državljanov. Ko so izšli omenjeni zakoni, ki pomenijo zdravo osnovo dobre državne ureditve, je naš občinski svet, spontano se zavedajoč velikih trenutkov, pozdravil te pridobitve in čestital odgovornim predstavnikom k tem odločljivim korakom. Ravno sedaj, ko je obhajal naš kralj svoj prvi rojstni dan v prenovljeni Jugoslaviji, sem prepričan, da govorim iz src vseh Celjanov, ako mu čestitamo s tega mesta in mu zagotovimo našo zahvalo in udanost. Kot viden izraz temu zakličem: Živel naš kralj Aleksander I.«

Občinski svet se je enodušno pridružil temu vzkliku. Poklonitvene deputacije, ki bo sprejeta od Nj. Vel. kralja 12. januarja 1930, se bodo v imenu celjske mestne občine udeležili gg. župan dr. Goričan, podžu-

pan dr. Ogrizek, prof. Mravljak, Posavec, dr. Vrečko in Rebeuschegg.

Župan je nato poročal o zahtevi sreskega poglavarstva, da mora mestna občina kriti stroške za popravilo fasade, strehe, električne napeljave in strelododov na poslopju sreskega poglavarstva. Stroški so proračunani na 120.000 Din, k temu pa je treba prišteti še 8.000 Din letno za redno vzdrževanje poslopja. Mestna občina je proti tej zahtevi odločno protestirala. Če bi pa morala proti pričakovanju nositi omenjene stroške, bi jih krila v treh letnih obrokih po 48.000 Din. Novi izdatki mestne občine, ki v proračunu za leto 1930 še niso mogli biti predvideni, bodo v prihodnjem letu: za popravilo poslopja sreskega poglavarstva 48.000 Din, za stanarino učiteljem osnovnih šol 200.000 Din in za predvideno stanarino učiteljem meščanskih šol 60.000 Din; skupno torej 308.000 Din.

Zdravnik g. dr. M. Dereani je zaradi bolezni odpovedal službo mestnega fizika. Začasno opravlja te posle g. dr. D. Hočevar.

Poročilo **personalnega odseka** je podal obč. odb. prof. Mravljak v daljši tajni seji.

Finančni odsek (Referent obč. odb. dr. Vrečko). Sresko poglavarstvo zahteva od mestne občine še nekaj novih prostorov za policijo. Občina temu ne more ugoditi in predlaga, da ostane policija začasno v dosedanjih prostorih. Mestni občini za leto 1930. še ne bo treba nositi stroškov za policijo. — V stanovanje stražnika g. Urban Krivca »Pri kroni« se uvede električna razsvetljava na stroške občine. — Samski mestni delavci, ki nimajo nad 1800 Din mesečnih prejemkov, dobijo letos zopet božičnico v znesku 200 Din, oženjeni pa po 250 dinarjev. — Izložbene šipe na novem mestnem poslopju »Pri kroni« se zavarujejo pri »Triglavu«. — Oprostiti novih zgradb od občinskih doklad se ne nanaša na vodarino in kanal-sko pristojbino. — Občina ne bo prevzela barak šolske poliklinike, ker niso porabne za stanovanja. — Občinski svet je zvišal votirano vsoto za gradnjo podzemeljskega stranišča poleg kolodvora na 105.000 Din. — Načrti za varijanto za regulacijo Savinje (preložitev struge k Bregu) in zadevni proračuni bodo izgotovljeni te dni. Glede regulacije Savinje bo občina intervenirala na pristojnih

mestih. — Pavšalirana veselica davščina za Mestni kino se za leto 1929. zviša od 28.000 na 47.000 Din, za leto 1930. pa se bo pobirala v znesku 10% od bruto-dohodkov.

Gospodarski odsek (referent obč. odbornik prof. Mravljak). Vodstvu deklishe meščanske šole se dovoli brezplačna kurjava za kuhinjo, namenjeno učenkam, ki čakajo na popoldanske vlake. — Odkloni se prošnja Štefana Lestana za lokal v novi mestni hiši, v katerem je nameraval otvoriti brezalkoholno točilnico. — Trafikantinja ga. A. Sedlačkova je ponudila mestni občini svoj kiosk na Ljubljanski cesti poleg javne tehtnice. Občina se za nakup ne zanima, pač pa je ge. Sedlačkovi lokal v novi mestni hiši na Ljubljanski cesti proti mesečni najemnini 550 Din na razpolago. — Odkloni se prošnja gg. Maksa Hölzla in Antona Čoha za dva lokala v novi mestni hiši (eden lokal za trgovino s kolesi, motocikli in avtopotrebščinami, drugi pa za brivnico), odda pa se lokal na Ljubljanski cesti brivcu g. Koprivšku proti mesečni najemnini 650 Din. — Stavbne parcele gđ. Suhačeve, ge. Vidmarjeve in g. Grilca na hribu sv. Jožefa, ki so postale proste, se dodelijo živino-zdravniku g. Arminu Tomažiču, poštni uradnici gđ. Zinki Grobelnikovi in učitelju g. Gvidonu Srahotniku, parcela poleg vile g. Žumra pod cerkvijo pa g. Ivanu Skočirju. Finančni in gospodarski odsek bosta razpisala prodajo bukovega lesa iz mestnega gozda.

Obrtni odsek (referent obč. odb. Dobovičnik). Za avtokoncesiji gg. Alojza Filipiča in Planinška se izreče lokalna potreba. Pred kolodvorom se uvede nočna služba avtotaksa; število avtotaksa se zaradi tega zviša od 17 na 18.

Odsek za podjetja. 1. Vodovod (re- »Merkur« se dovoli prenovitev in de- »Mersur« se dovoli prenovitev in deloma tudi nova napeljava vodovoda. — Ge. Haidingerjevi na Bregu se znižava vodarina za tri mesece na dve tretjini zneska, ker so se pojavili v vodovodu v njeni hiši nedostatki. — Javna bolnica dobi vodomer, vodarina pa se bo določila pri pogajanjih z upravo bolnice. — 2. Mestna elektrarna (referent obč. odb. Posavec). Pri hiši g. B. Detička v Kersnikovi ulici in pri poslopju sreskega poglavarstva se namestita dve cestni svetiljki (pri sreskem poglavarstvu moderna armatura), med sreskim poglavarstvom in Marijino cerkvijo pa se

Vsem cenj. čitateljem in inserentom
želita vesele božične praznike
redakcija in uprava.

Današnja številka obsega 12 strani.
Prihodnja številka izide redno v petek 27. decembra.

Današnji številki smo priložili stenske koledarje in poštne položnice, ki se jih naj blagovolijo cenj. naročniki pridno poslužiti.

izmenjata dve svetiljki z modernima armaturama.

Socijalno-politični odsek (referent obč. odb. dr. Voršič). Cestne ograje pri novi stanovanjski koloniji pri Sp. Lanovžu oz. v Kersnikovi ulici bo postavilo stavbno podjetje g. Kališnika, ki je stavilo najnižjo ponudbo. — Prošnja enega interesenta za gradnjo hiše v okviru splošne gradbene akcije ostane v evidenci, dokler se ne sestavi obračun o tej akciji.

Slučajnosti. V občinski kmetijski odbor so bili izvoljeni kot člani obč. odb. Ravnika, Janič, Rebeuschegg in Žumer, kot namestnika pa obč. odb. ravn. Brinar in dr. Skoberne. V občini bo treba ustanoviti tudi kmetijski sklad. — Obč. odb. Voglar je nasvetoval, naj se mestno načelnništvo obrne do šol, staršev in policije, da zabranijo otrokom drsanje po cestah in hodnikih za pešce, ker se s tem ogroža varnost pasantov. — Obč. odb. dr. Hrašovec opozarja, da še vedno vozijo vozovi v celo avtomobili Za kresijo med Kralja Petra cesto in Samostansko ulico in skozi Ozko ulico. Pri ograji v Kolenčevi ulici sta dve veliki jami, ki jih bo treba zasuti, da se prepreči nesreče. — Sprožena je bila misel, naj se dovoli poleg drevoreda na Glaziji kolesarjenje in jahanje. — Ker ogrožajo številni kolesarji na cesti pred okoliško osnovno šolo prihajajoče in odhajajoče šolske otroke, bo treba zadevo na kak način urediti. — Stavljene je bil tudi predlog, naj se policija opozori na prehitro vožnjo avtomobilistov in motociklistov po mestu. — Obč. odb. Golčer je predlagal, da se uvede preiskava o razmerah v mestni klavnici, ker je bil zaradi svoje kritike v zadnji občinski seji od vodstva klavnice napaden. Obč. odb. Rebeuschegg je v tej zadevi predlagal vsestransko preiskavo. Župan dr. Goričan je izjavil, da se preiskava že vrši in da bo poročal o tem v prihodnji občinski seji.

V. V.:

V sveti noči

Davno je že tega, kar se je naselil stari Jakob Sirotnik v bajti, ki stoji kot iz zemlje vrasla tam v položni rebri za vasjo. Star je že bil, ko ga je vrnila tujina domači vasi, dolgih deset let je preteklo od takrat, ljudje pa ga še vedno skoro niso poznali. Sam zase je živel, v cerkev ni hodil in po gostilnah ni posedal, le po dimu, ki se je sukljal iz nizkega dimnika vrh bajtine strehe, je vedela vas, da stari Jakob še živi.

Pa se je zgodilo tisto leto, slučaj je hotel ali pa usoda, da je bilo baš na sveti večer, da se je dvignil Jakob s klopi ob peči in se prestopil dvakrat, trikrat po dolgem v majhni, nizki izbi. Nekaj nepoznanega, veselega se je zgabilo v njegovem srcu, in pozornost, svetleje so zasvetile njegove oči.

»Kaj mi je, vraga!«, je zamrmral v svojo dolgo, neurejeno brado, skoro skozinskoz prepereženo s starostno srebrnino in stopil k nizkemu okencu, odgrnil je zamazano plateno za-

grinjalo in se zazrl v noč. »Kako čudno svetlo je nocoj in tako pokojno.«

Zopet se je prestopil po izbi, odprl vrata, da je planil mraz z divjo silo v toplo izbo, nato pa je odšel po suhem, zmrzlem snegu proti vasi. Na ovinku je začuden, osupel obstal. Njegove stare oči so naenkrat zagledale prizor, kakor ga niso videle še nikoli v vsem dolgem, starem življenju.

Doli, sredi doline, je romala po veliki cesti, ki se vije kot brezkončna, trpeča misel skozi iskrečo se snežno belino, je romala dolga, črna procesija globoko sključenih postav, opotekajočih se pod težkimi bremenmi. Počasi so stopali tesno drug za drugim in nepregledna, brezkončna je bila njihova vrsta. Preko vsega polja je segala, vse tja do črnega gozda, in najbrže še dalje. Za gozdom pa, pod strmo, belo planino, je svetila čudna jasna svetloba, ljuba in prijetna očem, draga in zaželjena duši.

Pohitel je Jakob Sirotnik, kolikor

so mu dopuščale okorne noge, na cesto in molče se je pridružil mračnim, nepoznanim romarjem. Dolgo so hodili, nežno jim je bilo daljno zvonjenje na uho, vajeno poslušati le kletvine in jok, kvante in psovke. Prehodili so gozd, zadnja gola drevesa so ostala za njimi in s čudnim, vročim pričakovanjem so zrle njihove trudne oči pred se. Kot da so vedeli, da ne romajo zaman.

Pred njimi je vstala prekrasna slika, kakršna se more roditi le sredi presvete noči.

Sredi razorov, sredi bleščečega se snega stoji Gospod, iz jasnih oči se mu vsiplje odpuščanje in milost in ljubezen, mehko lega na vse te nepregledne tisoče siromakov, njegove bele, tople roke jemljejo vsakemu posamezniku težko breme z upognjenih ramen in delijo blagoslov, brišejo solze in trpljenje raz bleda, koščena lica. Velik je Gospod, mogočen kljub svoji nežnosti in dobroti, in neizmerena je ljubezen, ki odseva iz njegovih oči. In tako sladek, lep je smehlaj njegovega lica.

Vedno bližje mu je prihajal Jakob Sirotnik, vedno težje mu je bilo pri

duši in čutil je, kako ga vedno tesneje in hujše pritiska k tlom silno breme, ki mu je med potjo neopazno zraslo na plečih. Vedno počasnejši so njegovi koraki, kakor da so se noge spremenile v težki svinec, in zdi se mu, da ne bo mogel stopiti pred Njegov obraz. V mislih vstajajo mlada leta, vse dolgo življenje plava razločno pred njim in jasno se zaveda svojega gorja in težkih grehov, jasno mu je pa tudi zasluženje in pokora, ki tudi ni bila premehka in prekratka. In ko skuša primerjati to dvoje, drugo z drugim, spoznava, da je več, veliko preveč zla in greha kot pa dobrih del. Pri duši mu je, da bi kar obupal in stopil iz vrste, in v gozd, v njegovo samoto in temo bi se vrnil. Odpasal bi jermen, ga zadrnil okrog gibke, močne veje ter...

»Jakob!« je zaklicalo pred njim milo in toplo, »ne sili v greh in temo, ko ti je pa odpuščanje tako blizu in te čaka gorka izba in mehka postelja tam, kamor je hrepenelo tvoje ubogo srce ves svoj živi dan.«

Zdrnil se je grešnik Jakob Sirotnik, prestrašen je pogledal pred se in sram ga je bilo črne, grde misli. Go-

Domače vesti

d **Aretacija dr. Vladka Mačka.** Zagrebška policija je prišla na sled teroristični akciji, ki bi se bila imela vršiti v dneh, ko so zastopniki hrvatskih mest in kulturnih društev odhajali v Beograd, da se poklonijo Nj. Vel. kralju. Po izpovedbah aretiranih udeležencev teroristične akcije in glavnih krivcev so se imeli izvršiti njihovi atentati v Zagrebu s pripravljenimi peklenjskimi stroji in sicer na vlak, s katerim so 16. t. m. iz Zagreba potovale poklonitvene deputacije, dalje v katoliški katedrali med slovesno službo božjo 17. t. m. o priliki rojstnega dne Nj. Vel. kralja in najbrž tudi zvečer istega dne med slovesno plesno zabavo v hotelu »Espalanade«. Nekateri aretiranci, ki so priznali svojo udeležbo, so pred preiskovalnim sodnikom označili kot pomagače dr. Vladimira Mačka, bivšega narodnega poslanca bivše Hrvatske seljačke stranke, ki je dal denar nekaterim osebam, ki so imele izvršiti teroristično akcijo. Vsled tega je preiskovalni sodnik odredil v nedeljo aretacijo dr. Vladimira Mačka in vseh drugih zaslišanih oseb.

d **Finančni inspektorat v Mariboru.** Finančni minister je na podlagi člena 10. zakona o organizaciji finančne uprave odredil ustanovitev finančnega inspektorata v Mariboru, ki bo obsegal davčne urade v Mariboru, Celju, Ptuj, Dolnji Lendavi, Murski Soboti, Ljutomeru, Ormožu, Prevaljah, Slovenjgradcu, Šoštanju, Konjicah, Slovenski Bistrici, Šmarju pri Jelsah in Rogatcu. Finančni inspektorat prevzame zaenkrat samo posle, ki se tičejo neposrednih davkov, v kolikor spadajo v pristojnost finančnih direkcij; izvzemši odmero družbenega davka. Poslovati začne s 1. januarjem 1930 in bo v vsakem pogledu podrejen finančni direkciji. Finančni inspektorat bo moral vsakega 15. in zadnjega v mesecu poročati finančni direkciji o stanju vseh svojih poslov.

d **Otvoritev proge Kragujevac—Kraljevo.** V nedeljo je bila slovesno odprta železniška proga Kragujevac—Kraljevo, ki tvori del jadranske proge.

d **Zakonski načrt za likvidacijo veleposestnega vprašanja** v zvezi z agrarno reformo je izgotovljen in predložen ministrskemu predsedstvu.

d **Za poklonitveno deputacijo slovenskih občin,** ki bo 12. januarja sprejeta od Nj. Vel. kralja, se je doslej prijavilo že nad 100 občin.

d **»Srpski Soko« vstopil v novega Sokola.** Glavna uprava društva »Srpski Soko Dušan Silnik« je na svoji izredni seji v četrtek sklenila, da vstopi »Srpski Soko« v enotnega Sokola kraljevine Jugoslavije. Predsednik in dva člana uprave so bili pooblašteni, da izvedejo ta sklep. Društvo je po-

pod pa je stopil naproti, pogladil ga je z desnico po glavi in osivelem temenu, težko breme pa je kot samo od sebe zdrknilo z ramen in se pogreznilo v snežno belino kraj ceste.

»Odpusti, o Gospod!« je zaprosil Jakob s tihim, ginjenim glasom in se spustil na trda, stara kolena. Zazdelo se mu je in celo zgodilo se je pred njegovimi odprtimi očmi, da je Gospod iztegnil roko, odprl vrata tam, kjer je maloprej dihala samo mrzla decemberska noč v jasno, zvezdno nebo, in je stala sedaj naenkrat visoka, bela palača, in odvedel Jakob v njeno prelestno, žarko sevajočo notranjost. Slek je svoj plašč in ogrnil z njim smehljajočega se Jakoba, nato pa se je sklonil nizko k njemu in ga poljubil na velo, nagubano čelo.

Tak je bil starca Jakoba Sirotnika sveti večer. Ko so se peljali drugo jutro Jakobovi sosede k maši v sosednjo vas, so našli sredi polja Jakoba zmrazjenega. Nikoli ga še niso videli takega; preko obraza mu je bilo razlito otroško veselje in iz polodprtih oči je živo sijal njegov edini srečni sveti večer.

slalo pozdravni brzojavki Nj. Vel. kralju in predsedniku vlade.

d **Božične počitnice** trajajo na osnovnih, meščanskih in srednjih šolah do 31. decembra.

d **Poroka.** V Mariboru se je poročil v ponedeljek 23. t. m. v stolni cerkvi g. Danilo Gorinšek, član mariborskega Narodnega gledališča, z gđc. Slavico Čepičevo, članico istega gledališča. Kot prič sta fungirala za nevesto g. M. Čepič, za ženina pa odvetnik g. dr. K. Koderman. Obilo sreče!

d **Škandal v beograjskem kinu.** V Beogradu so te dni prvič predvajali zvočni film. Kino je bil zaseden do zadnjega kotička, a že po prvem dejanju je začelo občinstvo ogorčeno protestirati, ker je opazilo, da se predvaja običajni nemi film z gramofonskim spremljevanjem, ki se je le tu pa tam ujemalo s filmom. Občinstvo je zahtevalo povračilo vstopnine. Interventirale morala policija, vendar pa ni prišlo do izgrediv.

Mestni kino Celje.

Na božični dan

d **Hud mraz** je nastopil v zadnjih dneh v notranjosti države. Iz hrvatskih krajev poročajo o velikih neurjih s snegom in burjo. V Liki je zapadlo ponekod že nad 1 meter snega, vendar pa je železniški promet še vedno normalen. V Južni Srbiji in Bosni je ponekod padlo že nad 2 metra snega.

Iz Celja in okolice

c **Razširjenje celjske bolnice.** Kakor smo že poročali, se je letos začelo z gradnjo novega, samostojnega oddelka za ginekologijo in porodništvo v celjski javni bolnici. Ta zgradba bo moderno urejeno bolnišniško poslopje in bo imela prostora za 80 postelj z vsemi pripadajočimi operacijskimi dvoranami in laboratoriji. Zgradba je v surovem stanju dograjena razen enega trakta, ki je pa tudi že skoro dovršen in bi se bil tudi letos dovršil, da ni nastopil ostrejši mraz. Istočasno se je začelo s povečanjem oddelka za nalezljive bolezni, tako da bo z novim prizidkom, ki je tudi v surovem stanju dograjen, izolirnica povečana za nadaljnjih 24 postelj, s čemur bo glavni potrebi mesta Celja in celjskega okraja v veliki meri zadosteno. Ko bodo vsa ta dela drugo leto končana, bo mogla celjska bolnica sprejeti 380 bolnikov, kar bo vsekakor lep napredek. Doslej je imela bolnica prostora za 275 bolnikov.

c **Božičnica obeh mestnih osnovnih šol.** V ponedeljek, 23. decembra ob 4. uri popoldne je bilo obdarovanih v telovadnici mestne osnovne šole 70 revnih dečkov in ravno toliko siromahnih deklic, torej 140 otrok. Obdarovanje se je vršilo ob prižganem božičnem drevesu s sledečim sporedom: deklamacije, petje božičnih pesmi s spremljevanjem na novem, velikem šolskem harmoniju in ob koncu zahvalni govor ene obdarovanke. Revčkom se je razdeljevalo obušalo, obleka, perilo in pecivo. V imenu obdarovanih otrok izrekamo najiskrenejšo zahvalo predvsem krajevni zaščiti dece in mladine v Celju, ki je naklonila vsaki šoli po 5.500 dinarjev in vsem onim, ki so radevolje darovali prispevke bodisi v denarju, bodisi v blagu in sicer: g. R. Stermečki 200 Din, g. A. Posavec, lekarnar 100 Din, drogerija »Sanitas« 100 dinarjev, g. A. Mastnak, trgovec 100 dinarjev, g. F. Strupi, trgovec 100 dinarjev, Mohorjeva družba 100 Din, g. lekarnar Tončič 50 Din, gospa D. Zamparutti 50 Din, g. Jos. Jagodič, trgovec 50 Din, g. Jos. Zabukošek 30 dinarjev. V blagu so darovale trgovine: Kramar & Mislej, Ravnikar, Loibner, Meinel, Goričar & Leskošek, Pšeničnik, Josek, Drogenik, Cerlini, Weren, Zanger, Hladin, Vajt, Fischer & drug, P. Slugova, Lukas, Do-

bovičnik, Plavc, Kudiš. Prisrčna hvala tudi pekarnam Vošnjak, Achleitner, Janič in Kirbisch za božično pecivo ter gospem Loibnerjevi, Goričarjevi, dr. Kalanovi, Logarjevi, Kostičevi, Orožnovi, Plešivčnikovim, Lebičevi, Grajzlovim, Stermečkim in Robekovi za izvrstne kolače. — Upravi obeh šol.

c **Božičnica na okoliški deški osnovni šoli v Celju.** Zima je pritisnila. V ponedeljek 23. t. m. je naša šolska mladina vsa premražena prišla v šolo, roke je tiščala v borne suknjice, ušesa so skrivale kape, obraze pa pokončni ovratniki sukenj. A v šolski telovadnici je bilo v ponedeljek gorko in lepo. Šola je priredila zelo prisrčno božičnico. Krasno je bilo petje učencev in božična igrice je bila prav dobro pogodena. Vse se je zlilo v poetično in vzgojno enotno prireditev. Visoko božično drevo, vse pokrito od tal do vrha s svilenim snegom in žarčice od mnogih lučic, je stalo pred odrom. Šol. upravitelj g. Voglar je stopil pred otroke in jim kratko razložil pomen božičnega praznika, ki prinaša ljudem mir v srca. Šola bi rada osrečila vse otroke in jim pomagala, toda ne zmore vsega in zato ne more storiti vsega, kar bi hotela. Nato je še opomnil otroke, naj bodo marljivi in vestni. Voščil je otrokom in staršem prav vesele božične praznike in srečno novo leto. Učiteljstvo je pričelo deliti otrokom. Vsak je dobil zavoj in v njem to, kar je najbolj

Plamen ljubezni

potreboval, ali kos obleke ali čevlje, ali gorko perilo, poleg tega še mlečno štruco in sladkarije. Obdarovanih je bilo 225 otrok. Šola je izvršila s svojo božičnico lepo karitativno in vzgojno delo.

c **Za božičnico mestnih revežev** so darovali celjski denarni zavodi, podjetja in trgovci 6.155 Din. Za ta znesek bo obdarovanih 96 mestnih revežev z najpotrebnejšim kurivom, obleko in jestvinami.

c **Sokolski Silvestrov večer se bo vršil.** Po Celju so bile iz gotovih krogov razširjene tendenciozne govoriče, da se letošnji sokolski Silvestrov večer v Celjskem domu ne bo vršil. Celjsko narodno in sokolsko javnost obveščamo, da so te vesti popolnoma neosnovane in da se bo običajni sokolski Silvestrov večer vršil v polnem obsegu, kakor že poprej vsako leto, tudi letos 31. decembra v Celjskem domu. S polnoštevilno udeležbo boste dokazali, Celjani, da vas take tendenciozne vesti ne morejo zavesti in odvneti od poseta našega skupnega slovesa od leta, ki nam je dalo toliko koristnega in zgodovinsko veličastnega.

c **Autobus Celje—Teharje—Štore** vozi na željo Teharčanov in Štorjanov od nedelje 22. t. m. vsako nedeljo in praznik (ne tudi ob delavnikih) popoldne izpred kolodvora v Celju ob 13.40 uri do Štor in se iz Štor vrača ob 14. uri zopet v Celje. Tako imajo potniki, ki pridejo z mestnim autobusom z Vranskega ob 13.35 v Celje, čez 5 minut že zvezo na Teharje in v Štore. Celjanom je omogočeno, da po obedu gredo na Teharje in Štore, kamor so že doslej ob takih dneh radi zahajali. Štorjanom in Teharčanom pa je omogočeno, da prispejo že ob 15. uri v Celje.

c **Čiščenje in posipanje hodnikov.** Mestno načelstvo razglasa: Hišni posestniki in posestniki zemljišč, odnosno njihovi zastopniki se opozarjajo na § 9. cestno-polijskega reda za mesto Celje, ki določa, da morajo biti hodniki pred hišami in zemljišči do 7. ure jutraj očisti in v zimskem času zadostno posuti s pepelom, peskom ali žaganjem itd. v namenu, da se preprečijo ponesrečenja vsled polzklih hodnikov. Osebe, ki ne bodo upoštevale predmetnih določil cestno-polijskega reda, bo mestno načelstvo kaznovalo z vso strogostjo in bo pustilo njihove hodnike očistiti, odnosno posuti na njihove stroške; poleg tega more take osebe zadeti tu-

Ne premisslujete

če potrebujete obleke, ampak si ogledajte še danes izložbe in veliko zalogo v trgovini R. STERMEČKI, kjer boste videli ogromno izbiro suknja, ševjota in kamgarn za moške obleke, krasnega in modrega, blaga za damsko obleko, svilne, žametne, parkente, platna in razne druge manufakture za obleke

in perilo. Prepričajte se o kvaliteti in najnižjih cenah. Naku neprisiljen. Ve trgovina R. Stermečki, Celje.

di zasebno-pravna ter kazenska odgovornost za poškodbe oseb in lastnine, nastale na hodnikih vsled zanemarjanja zakonite dolžnosti, predpisane v § 9. cestno-polijskega reda. — K temu razglasu še pripominjamo: Hodnike pred hišami je treba vsako jutro popolnoma očistiti in šele potem temeljito posipati. Posipanje z odpadki ali pa, ne da bi bili hodniki poprej docela očisti, je kaznivo.

c **Smrtna kosa.** V javni bolnici je umrl v četrtek 19. t. m. 1-letni Ivan Čencl, sin posestnice iz Čepelj pri Vranskem na škrlatinki, v soboto 21. t. m. pa 31-letna dninarica Alojzija Kozmus iz Jurkloštra. N. v m. p.

c **»Zlata nedelja«** je prinesla v mesto precej živahnosti. Trgovine in drugi lokali so bili odprti ves dopoldan, nekateri celo do 14. ure. Božične kupčije so se razvijale dokaj povoljno. Trgovci so za Božič prav okusno in efektivno okrasili številne izložbe.

c **Iz celjske bolnice.** 32-letnemu rudarju Josipu Lamovšku v Zabukovci je zagnal tovariš v prepiru kos žele-

RONALD COLMAN VILMA BANKY

za v obraz, mu prebil spodnjo ustnico in zgornjo čeljust in izbil par zob. — 30-letnega posestnika Janeza Kavalerja v Levcu pri Celju je pri skladanju dreves z voza zadelo deblo v levo roko in mu jo zmečkalo. — V torek je napadel neki kmečki fant pri Donački gori 19-letnega posestnikovega sina Adolfa Šerca in ga s krepeljem hudo poškodoval na glavi. Lamovšek, Kavalier in Šerc se zdravijo v celjski bolnici.

c **S hriba sv. Jožefa.** Nedavno so začeli graditi prepotrebno novo cesto mimo vile g. Sucherja na hrib sv. Jožefa. Cesta bo najbrž še pred poletjem gotova. Gradbene stroške si delita mestna in okoliška občina. Okoliški občinski svet je tudi sklenil uvesti na hribu javno električno razsvetljavo, ki jo bodo prebivalci gotovo z veseljem pozdravili.

c **Podporno društvo za revne otroke v Gaberju** je priredilo v nedeljo 6. t. m. svojo običajno Miklavžjevo prireditev. Ob tej priliki je bilo obdarovanih 65 otrok iz dečje stanice v Gaberju in 40 drugih revnih otrok. Okoliški deški osnovni šoli je poslalo društvo 36 m hlačevine ter 58 m flanela, zavodu šolskih sester pa 45 m barhanta in 36 m flanela. Blago se je v navedenih šolah razdelilo med revne otroke. Odbor društva se vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli k tej obdaritvi, v imenu revne dece najiskrenejše zahvaljuje.

c **Pobesnel je.** V sredo 18. t. m. ob enajstih zvečer je bila policija pozvana v neko gostilno v Gosposki ulici, da umiri 27-letnega brezposelnega ključavničarskega pomočnika Ferdinanda Mustra iz Maribora, ki je začel v gostilni razgrajati. Muster je dobil končno še življenjski napad in je pričel besneti. Trije stražniki so ga ukrotili in odvedli v policijski zapor. Ker pa je bil Muster drugo jutro zelo oslavljen, so ga izpustili.

c **Skesan grešnik.** Poročali smo, da je 20-letni Ivan Arzenšek 7. t. m. poveril trgovki ge. M. Karlovškovi na Lavi 1.585 Din, s katerimi ga je bila poslala v mesto. Arzenšek se je odpeljal z denarjem v Šibenik, kjer je

prej služil kot vojaški godbenik. Ko je denar zapravil, se je vrnil v Celje in se v soboto 21. t. m. opolnoči javil policiji, ki ga je izročila sodišču.

c Tatvina v trgovini. V soboto 21. t. m. ob devetih dopoldne je nekdo izmaknil s prodajne mize v Rakuschevi trgovini zavitek s šestimi pari medenih kljuk, vrednih 600 Din. Dolgoprstnež je izginil brez sledu.

c Koncerti v Celjskem domu. V četrtek 26. (Štefanovo), soboto 28. in nedeljo 29. t. m. od 20. ure dalje se vrši v Celjskem domu koncert. 1013

Zadnji občni zbor Sokolskega društva v Celju

V petek 20. t. m. zvečer se je vršil v društveni telovadnici ob prisotnosti lepega števila, predvsem telovadčega, članstva 40. in zadnji občni zbor Sokolskega društva v Celju z edino točko dnevnega reda: sklepanje društva o pristopu k novemu Sokolu kraljevine Jugoslavije.

Občni zbor je otvoril dolgoletni starosta br. dr. Milko Hrašovec, pozdravil vse navzoče, predvsem starost sokolske župe br. Smertnika, podal na kratko zgodovino celjskega Sokola in izvajal med drugim, da je to zadnji občni zbor celjskega Sokola, ki je bil ustanovljen pred 40 leti na vročih celjskih tleh. Priči žilavosti, delavnosti in razmaha tega društva sta ponosni Sokolski dom v Gaberju in krasno urejena telovadnica v mestu, ki so nam ju postavili naši sokolski borci. Nalogo, ki jo je vršil celjski Sokol pred vojno v nacionalnem in telesnem oziru, je dovršil v celoti in vidno, kajti ni je skoro slovenske družine, ki bi ne imela bodisi sedaj ali prej kakšnega sokolskega pripadnika v svoji sredini. Naš ponos je tudi slavni sokolski prapor, ki ima nešteto ran, prizadetih od kamnov nekdanjih in tudi še sedanjih naših nasprotnikov. Toda prebili smo se zmagovito do našega cilja, ki si ga je postavilo vse Sokolstvo, do svoje lastne nacionalne države. Po tej dobi Celjski Sokol ni prenehal delovati, zavedajoč se, da naloga sokolska še ni dovršena, in s podvojeno močjo je zavzel razmah, kakor malokatero društvo v Jugoslaviji. Vsled vedno naraščajočega števila telovadčih je bil ustanovljen sokolski odsek v Gaberju, ki je z mestnim oddelkom tvoril mogočno sokolsko armado. Predvsem gre za službo agilnemu prednjaškemu zboru, ki je z idealizmom prostovoljno vršil to odgovorno nalogo. Toda vsega tega je za danes konec, ko nastopa za Sokolstvo nov trenutek preosnove in se mesto dosedanjega ustanovi Sokol kraljevine Jugoslavije. Vsled tega smo se danes zbrali, da se izjavimo o prestopu našega Sokola v novo, višje telovadno organizacijo.

Mestni kino Celje.

Na Štefanovo in petek

K besedi se je nato oglašil br. Smertnik. Izvajal je, da zaključuje celjski Sokol danes častno nalogo in apeliral na vse navzoče, da poneso seme, ki so si ga pridobili pri starem Sokolu, v novo organizacijo in naj tam vzklije nova sokolska moč, ki bo v ponos vsej državi in vsemu Sokolstvu. Naj ne bo člana, ki bi v novem Sokolu klonil, kajti tam je treba pokazati, kaj smo bili, kaj zmoremo in da nas je treba upoštevati. Pod takimi pogoji lahko postane naša država s pomočjo Sokolstva druga moderna Sparta. Naše Sokolstvo bo tudi v bodoče učenec svojih učiteljev in v tem znamenju vsi z delom naprej za napredek vsega Sokolstva.

Nato je prečital tajnik br. Novak sledečo resolucijo: »Sokolsko društvo v Celju sklene, da preide v novo organizacijo Sokola kraljevine Jugoslavije«. Ta resolucija je bila soglasno sprejeta, nakar se je brat starosta zahvalil vsem sokolskim delavcem za njihovo neumorno delovanje v sta-

rem Sokolu in zaključil ta zadnji občni zbor, ki je bil pomemben dogodek v celjski zgodovini. Upamo, da celjski Sokol svojih mogočnih kril, ki jih je razpel pred 40 leti, ne bo povešal, temveč bo mirno zrl v lepšo bodočnost. Zdravo!

Proslava 40letnice socialnega zavarovanja v Celju

V nedeljo 22. t. m. dopoldne so praznovale združene celjske strokovne organizacije enako, kakor tudi v drugih slovenskih mestih, 40-letnico uvedbe socialnih zavarovalnih zakonov v naših krajih. Zborovanje je otvoril in vodil strok. tajnik g. Leskovšek, ki je po kratkem uvodu, v katerem je opisal razmere delavstva pred l. 1889., ko sta bila sprejeta prva zakona o bolniškem in nezgodnem zavarovanju, in po pozdravu vseh navzočih podal besedo slavnostnemu govorniku g. Boletu iz Ljubljane, ki je prispel kot zastopnik OUZD v Ljubljani.

G. Bole je v svojem daljšem, toda izčrpnem in s podrobnimi statističnimi podatki podkrepljenem govoru podal natančno in jasno sliko razvoja in napredka socialnega zavarovanja v naših pokrajinah.

Naglasil je potrebo, da postanejo pri nas deležni ugodnosti bolniškega in nezgodnega zavarovanja tudi vsi poljski delavci, ki so še danes nezavarovani. Zlasti potrebno pa je, da se čim prej uvedejo pri nas tudi tri panoge zavarovanja, ki so bile določene z zakonom o zavarovanju delavcev z dne 14. maja 1922. To je obvezno zavarovanje za slučaj starosti, invalidnosti in smrti. Ta tri zavarovanja bi morala stopiti v življenje že 1. julija 1925, toda so bila odložena s sklepom ministrskega sveta na nedoločen čas. Svoj poljudni in temeljiti govor je zaključil govornik s pozivom, naj vsak posameznik deluje z vsemi svojimi silami za izpolnitev in končno dovršitev zgradbe naše socialnogospodarske kulture.

Prečitana je bila daljša resolucija, ki zahteva skorajšnjo izpolnitev socialne zakonodaje v naši kraljevini in uvedbo zavarovanja za slučaj starosti, invalidnosti in smrti. Resolucija je bila od navzočih, ki jih je pa bilo le skromno število zaradi polnega obrata takojšnje industrije in trgovine v času proslave, navdušeno in soglasno sprejeta.

Ob 11.30 je g. Leskovšek s primeranim nagovorom zaključil zadovoljivo uspešno proslavo.

Vsem svojim cenj. strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto

želi

Anekdote

Angleški ministrski predsednik Macdonald je znan po svojem širokem škotskem narečju. Ko so ga nekoč vprašali, zakaj Škot ne izgubi svojega naglasa, je odgovoril: »Škot ni navajen ničesar izgubiti, pa niti ne svojega naglasa.« — O nekem prebivalcu Aberdlena pripovedujejo, da je odletel molj iz njegove listnice, ki jo je bil ob neki priliki primoran odpreti. V Dundeeju so celo trdili, da je bil molj že mrtev!

Napoleon Bonaparte je znal komaj francosko pisati, ko je napravil osnutek za svojo tragedijo v verzih »Hektorjeva smrt«. Po obleganju Toulona, ko je živel brez posla v Parizu, je hotel spraviti svoje delo na oder. Poznati je nekatere igralce. Njegovi verzji pa so bili šibki in s tragedijo ni imel sreče. Ko je postal konzul in pozneje cesar, se je zopet spomnil

OSVETA

»Hektorjeve smrti«. Naročil je nadarjenemu peniku Lucienu de Lancivalu, da napravi iz tragedije mojstrovino. Igralci Théâtre français pa so jo odklonili. Cesarja je to silno ujezilo. Ko so bili naslednjega dne vsi igralci zbrani pri skušnji v gledališču, se je pojavil cesarjev konjski hlapec v delovni obleki z Lancivalovim rokopisom in cesarjevimi pisom, ki se je glasilo: »Igralci Théâtre français bodo v enem mesecu igrali tragedijo, ki so jo v svoji neumnosti odklonili. Napoleon.« Igralci so osupli, ker so uganili zvezo in

grožnjo. »Hektorjeva smrt« so hitro naštudirali in zasedli uloge z najboljšimi igralci. Tragedija je doživela velik uspeh in časopisje jo je hvalilo na vse pretege.

Po svetu

s 147 let poročena. Rekord je dosegel nedavno zakonski par na Madžarskem. Mož in žena sta živela skupaj 147 let v srečnem zakonu in bi bila skoraj obhajala tretjo zlato poroko. Oba zakonca sta umrla istega dne. Mož je dosegel starost 172, žena pa 164 let. Ob njunem grobu je jokalo njun 116 let stari sin.

s Sijajen honorar. Smith, ki je pri zadnjih volitvah kandidiral za predsednika Združenih držav, je napisal za neki ameriški list članke, v katerih opisuje svoje življenje. Uprava lista mu je izplačala za članke 80.000 dolarjev. Članki obsegajo 8.000 besed. Za vsako besedo je torej prejel 10 dolarjev.

s Prebivalstvo zemlje. Naša zemlja ima sedaj približno 2 milijardi ljudi napram 1.600 milij. l. 1910. V Aziji jih živi 900, v Evropi 500, v Ameriki 220, v Afriki 150 in v Avstraliji 7 milijonov. V Evropi je razdelitev sledeča: evropska Rusija 115 milijonov, Nemčija 62,5, Velika Brita-

Dolores del Rio

nija 42,7, Italija 41, Francija 39,5, Španija 21,3, Poljska 20, Rumunija 17, Čehoslovaška 13,6, Jugoslavija 13, Madžarska 8, Belgija 7,8, Nizozemska 7,6, Avstrija 6,5, Švedska 6, Grčija 6, Portugalska 5,4, Bolgarija 4,5,

Zakaj se še vedno mučite

z mencanjem in trenjem perila, ko vendar z Schichtovim RADIONOM lahko tako enostavno in udobno perete? Način je sledeči:

1. Običajno namakanje preko noči.
2. Raztopiti Schichtov RADION v mrzli vodi in perilo 20 minut prekuhati.
3. Perilo najprej v topli, nato večkrat v mrzli vodi dobro izplakniti.

Poskusite samo enkrat i. uverili se bode, da vam nobena stvar ne pripomore do tako lepega perila kot

Irska 4,2, Estonska 4,1, Švica 3,9, Finska 3,5, Danska 3,4, Norveška 2,7, Litvanska 2,1, Letonska 2, evropska Turčija 2, Albanija 0,8 in Luksemburška 0,26 milijonov.

Kino

Mestni kino Celje. Sreda 25. decembra (Božič): »Plamen ljubezni«. Senzacionalen vefilm v 7 dejanjih. V glavnih ulogah Ronald Colman in Vilma Banky, znana iz vefilmov »Črni angel«, »Bela sestra« in »Noč ljubezni«. Režija: Henri King, režiser vefilma »Črni angel«. — Četrtek 26. (Štefanovo) in petek 27. decembra: »Osveta« (»Revanche«). Vefilm iz svobodnega in nebrzdanega ciganskega življenja na podnožju visokih Karpatov. V glavni ulogi slovitá Dolores del Rio. Predstave na Božič in Štefanovo ob 4., 6. in 8.15 zvečer. Predprodaja vstopnic v trafiki ge. Kovačeve v Aleksandrovi ulici.

Dopisi

Št. Jurij ob juž. žel. Občinski odbor trga Št. Jurij ob juž. žel. je podelil bivšemu gerentu celjskega okrajnega zastopa g. vladnemu svetniku dr. Antonu Farčniku, sreskemu načelniku v Dolnji Lendavi, za velike zasluge, ki si jih je pridobil za šentjursko občino, častno občanstvo.

Konjice. Dravinjska podružnica Slovenskega planinskega društva v Konjicah je letos v avgustu otvorila svojo kočo na Pesku pod Rogljo, ki je celo leto oskrbovana. Podružnica je opremila kočo z novimi Lutzovimi pečmi. Pri koči je priznana najboljši teren na Pohorju. Za Celjane je najugodnejši pristop iz Vitanja preko Sv. Vida, kamor se lahko prispe v štirih urah.

Dežnikarna

JOS. VRANJER, CELJE

Kralja Petra cesta 13

priporoča svojo bogato zalogo solčnikov in dežnikov po najnižjih in konkurenčnih cenah.

Prevzame in izvršuje vsa popravila in preoblike točno in solidno.

Na drobno.

Na debelo.

Damski plašči

pravkar po najnovejši modi izdelani, fina kvaliteta, z vatelinom in svilo podloženi, s krzno opremo, zaradi okazije po lastni ceni naprodaj.

Fr. Meško, Celje.

BIZJAK JOŠKO:

Potovanje ob jadranski obali

od Črne gore do Sušaka in obisk zgodovinskega visoškega gradu pri škofji Loki.

Noben opis in nobena slika ne nadomestita tega, kar človek opazuje v naravi z lastnimi očmi. Temu sledeč sva se z ženo odločila, da izletiva na naše Primorje in si ogledava najzanimivejše kraje.

V ponedeljek 15. julija t. l. sva se ob 5. uri zjutraj odpeljala iz Celja do Ljubljane; tam sva prestopila v dolenski vlak in bila ob 11. uri dopoldne v Kočevju. V največji naglici sva si ogledala mesto in koder sva hodila, sva slišala prav malo nemške govornice. Ker avtobus iz Kočevja na železniško postajo Delnice, ki leži ob glavni progi Zagreb—Sušak, vsled defekta tiste dni ni vozil, sva se morala vrniti z vlakom nazaj do Grosuplja in od tam nadaljevati pot proti dolenski metropoli Novem Mestu. Ta lepi kraj se razprostira po strmini malega griča, ki ga obliva od treh strani lena in globoka Krka.

Z večernim vlakom sva nadaljevala pot proti Karlovcu. Prvi nočni brzovlak, ki je prihajal iz Zagreba, je bil že do Karlovca tako zaseden, da nisva mogla vstopiti in nadaljevati vožnje proti morju. Čakati sva morala na karlovcem kolodvoru še dve uri in se šele po polnoči odpeljala z madžarskim ekspresom do Sušaka.

Uro pozneje sva bila že na krovu »Karadjordja«, najmodernejšega potniškega brzoparnika, kar jih poseduje naša delniška družba Jadranska Plovitva na Sušaku. Ta brzoparnik je v vsakem oziru silno prikupljiv. Moštvo z oficirji je zelo postrežljivo, hrana iz ladijske kuhinje okusna in ne predraga in tudi kabine za prenočišča so mirne, zračne in komodne. Ladja se odlikuje z veliko snago na vseh krovih, ki so za potnike praktično urejeni. Prijeten je III. razred na sprednjem delu parobroda — seveda če ni dežja — ker je tam vsled hrbe vožnje vedno svež in hladen zrak. Ladje Jadranske Plovitve se poznajo že oddaleč po rdečem obroču z belo zvezdo ob zgornjem delu ladjinega dimnika. Kakor na naših železnicah, tako ima vsak državni nameščenec s svojo železniško legitimacijo tudi na parnikih Jadranske Plovitve ugodnost polovične vožnje.

Ob pol 9. uri dopoldne je zapustil »Karadjordje« sušaško luko in po mirni, lepi vožnji priplul naslednjega dne opoldne v Kotor.

Potovala sva skoro ves čas v najhujši vročini, zato nama je prijetna sapica morskih vetričev dobro dela. Vse potništvo je vzhičeno opazovalo našo prekrasno obalo. Med potniki sva opazila večino Nemce iz rajha in Avstrije ter Čehoslovake, a malo Hrvatov in Srbov; Slovenca pa nisva našla na ladji nobenega in tudi ne na vsem potovanju; edino na otoku Rabu sva čula slovensko govorico.

Res, prelepa je naša morska obala! In človeku, ki jo je imel priliko videti, se ne zdi prav nič čudno, da naši zapadni sosede krčevito stegajo svoje roke po krajevnih biserih našega divnega dalmatinskega in hrvatskega Primorja.

Najlepši okras obale je bujna južna vegetacija s košaštimi palmami in orjaškimi kaktejami.

Ko se je storila noč, se je pričela naša ladja zibati; do katastrof med potniki pa vendarle ni prišlo, ker se je vse želodčno negodje z limonado že kar v kali zadušilo. Večerjal je pa malokdo, ker so polni želodci v takih prilikah pospešitelji morske bolezni. Skoro vse potništvo je bilo na ladjinih krovih in strmelo v razburkano morsk gladino, ki je bila v mesečini skoro polne lune divna, pa tudi grozna. »Karadjordje« je plaval blizu morske obale in z velikim zanimanjem smo opazovali raznobarne električne lučice obrežnih svetilnikov, ki ob določenem številu sekund ugašajo in nato zopet zažarevajo.

Med vožnjo se je ustavil »Karadjordje« na Rabu, v Šibeniku in v Splitu. To največje dalmatinsko me-

sto se nam je pokazalo ob 10. uri zvečer v nočnem sijaju neštetihih lučic. Ob polnočni uri je vse na ladji že počivalo, zlasti ker se je morje zopet pomirilo, ko je pristal naš brzoparnik za par minut na otoku Hvaru in kmalu nato na še zanimivejšem otoku Korčuli. Ob 8. uri zjutraj smo pristali v veliki luki Gružu pri Dubrovniku.

Dve uri kasneje smo prispeli v divno lepi Kotorški zaliv. Človeku se dozdeva, kakor bi narava semkaj preselila norveške fjorde iz mrzlega severa, jih okrasila z bujno južno vegetacijo in obdarila z jasnimi in vedno toplimi podnebjem.

Ob južnem koncu Kotorškega zaliva leži pod skalovito in iz bojov svetovne vojne znano goro Lovčen, ki leži 1.759 m nad morsk gladino, starodavno znano mesto Kotor s kamnitimi hišami v ozkih, tlakovanih ulicah. Izmed antičnih stavb je najznamenitejši dom sv. Trifona, zaščitnika mesta Kotor. Ta cerkev je vsled potresov mnogo trpela, sezidana pa je bila že v 12. stoletju. V tej stavbi je posebno imenitno kamenito ostrešje, takozvani »ciborium« nad glavnim oltarjem, ki ga moremo opazovati tudi v vseh večjih cerkvah srednje in južne Italije. Relievi, vsekani v bel kararski marmor, prikazujejo razne čudeže sv. Trifona po legendah, ki žive še dandanes med tamošnjim ljudstvom. Zanimiv je tudi »reliquarium« sv. Trifona. V desnem kotu omarice opazimo pokrit kelih, ki hrani lobanjo tega svetnika, ki je storil mučeniško smrt l. 250, po Kr. Zelo lepa v tem starinskem mestu je tudi pravoslavna cerkev sv. Luke.

Stanovala sva v hotelu »Graz« in bila dobro postrežena. Kopat sva se hodila v vojaško kopališče, ki leži na zahodni morski obali, in tamkajšnji polkovnik, ki goji najlepše spomine na parnesečno bivanje v našem Celju izza leta 1920., nama je dal celo svoj čoln na razpolago.

Iz Kotor sva napravila avtomobilski izlet na Lovčen in v Cetinje. Ob tej priliki se nama je pridružil osnovnošolski učitelj Scharschmied s svojo soprogo iz Dresdene. Pripovedoval je, da potuje vsake počitnice, da pozna razen Rusije vso Evropo in da najraje prihaja k nam v Jugoslavijo, ki jo je obiskal ob teh počitnicah že tretjič. Predvsem mu ugaja poleg naravnih lepote tudi prijaznost in poštenost naših ljudi. Zelo se je pa pritoževal nad Grki in zlasti nad Italijani, kojih državi je obiskal lani, oziroma predlanskim.

Ob 5. uri zjutraj smo se odpeljali vsi štirje v izvrstnem avtu in z zanesljivim šoferjem Tripom Miloševićem po 52 serpentinah do vrha pogorja. Cesta je krasna, skrbno negovana in z vsemi serpentinami vsekana nad strmimi in golimi pobočjem v skalo. Gorje avtu in potnikom, če bi šofer, vozeč po teh serpentinah, le za par trenutkov izgubil oblast nad volanom. Vse bi strmoglavilo v prepade; v teku let, zlasti med svetovno vojno, je bilo tukaj mnogo smrtnih nesreč. Ko smo na oni strani gorskega masiva Lovčena vozili nizdol, smo v selu Njegušu videli prav dobro ohranjeno rojstno hišo pokojnega črnogorskega kralja Nikite.

Ob 8. uri zjutraj smo bili na Cetinju. Ustavili smo se pod veliko lipo (pravzaprav je to brest) sredi nekdanje črnogorske prestolice. Pod tem orjaškim drevsom je imel kralj Nikita svojčas sestanke s svojimi Črnogorci, poslušal njih prošnje in pritožbe ter delil dobrote in tudi sodbo. Okoli bresta, ki raste sredi obširne-

ga trga, je polno gostilniških mizic s stoli, kjer se iz bližnje kavarne servira izletnikom in domačinom izborna kava in cigarete iz najfinejšega tabaka.

Po prihodu v Cetinje smo si najprej ogledali velikanski relief celotne Črnogore, ki je hranjen v posebnem paviljonu in meri blizu 100 m².

Nato smo obiskali samostan sv. Petra. Na desni strani cerkve se nahajajo grobišča članov nekdanjega črnogorskega plemstva. Predstojnik tega samostana nam je ljubeznivo razkazoval vse zgodovinske zanimivosti pred samostanom. Odprl nam je tudi vrata v pravoslavno cerkev in nas opozoril na dragoceno skrinjo, ki hrani še danes neizpremenjeno truplo pred 80 leti umrlega biskupa sv. Petra. Predstojnik nam je zatrjeval, da se je zgodilo ob tej skrinji že več čudežev, da so umobolni s polaganjem rok na to skrinjo hipoma in trajno ozdraveli.

Iz samostana smo odšli proti palači kralja Nikite, kjer nam je od naše države nameščen uradnik radevolje razkazal vse prostore, ki še danes pričajo, da je kraljeva rodbina bivala sicer udobno, a ne v bogve kako razkošnem sijaju. Predvsem smo tam občudovali krasne slike, zlasti mojstrske portrete v naravni velikosti in izredno lepo pohištvo z dragimi vezeninami. Posebno pozornost pa vzbuja v obiskovalcu kraljevo orožarna z zelo dragocenim orožjem iz starih časov pa tudi iz novejših dobe. Zatem smo si ogledali od zunaj palačo, kjer so bila svojčas nameščena razna črnogorska ministrstva.

Pri povratku na trg sem opazil na klopi pod orjaškim brestom okrog 70 let staro Črnogorko. Bila je velika žena, oblečena v črno in navzlic visokim letom še lepa starka, ki nas je spominjala po obrazu na Nikitovo soprogo, kraljico Mileno, katere portret smo malo prej občudovali v kraljevskem gradu. In tej ženi sem rekel: »Majka, lepo je tu pri vas v Črni gori«. Žena je na te moje besede gignjena vstala in mi hotela poljubiti roko; ker ji tega nisem dovolil, mi je poljubila suknjo na rami rekoč: »Gospodine, ti si mi kazao 'majka'. Dobar si, kao što je Bog dobar«. Iz teh njenih pristranih besed sem spoznal, kako visoko ceni črnogorski narod milo besedo »mami«.

Ko smo se vračali iz Cetinja, smo opazili na ulicah par Črnogorcev v slikovitih narodnih nošah z bogato v zlatu vezanimi oprsniki. Čim smo bili zunaj črnogorske prestolice, smo opazili na levi strani masiva Lovčena najvišji vrh s kapelo, v kateri počivajo zemski ostanki velikega jugoslovanskega genija, episkopa, pesnika in vladike Črne gore Petra II. Petrovića Njeguša. Pod tem vrhom se nahaja danes sanatorij za lečenje v čistem in ostrem gorskem zraku.

Med vožnjo od vrha po strmih 52 serpentinah nizdol smo videli na posameznih vrhovih vojaške utrdbe. Slikovito je ležalo pod nami mesto Kotor in sosednja obrežja gornjega dela kotorskega zaliva.

Ob 11. uri smo bili zopet doma. Šli smo si ogledat mestno tržnico, ki je bila navzlic pozni uri še zelo živahna. Naprodaj je bilo še precej morskih rib, ovčjega in telečjega mesa, izmed zelenjave pa zlasti melon, kumar, paradižnikov in nekaj salate, zmešane z mladim, zelenim repnim in redkvenim listjem. Salata je namreč tam redka in draga. V Kotoru je videti mnogo trgovin s srebrnino in zlatnino, zlasti pa z bogato vezenimi narodnimi nošami.

Tretjega dne zjutraj ob 4. uri naju je odpeljal parobrod »Zagreb« iz Kotorškega zaliva. Ob koncu zaliva smo se za par minut ustavili v obrežnem mestecu Ercegnovem, ki je dobilo ime po vojvodi (hercegu) Štefanu Vukčiću. Zgodovina nam pripoveduje, da so bile tu svojčas uničene številne armade Turkov in kristjanov. Del mesta leži na strmih pečinah.

(Dalje.)

Na stanovanje

eventuelno tudi s hrano, se sprejmeta dva gospoda ali dve gospodični. Naslov v upravi lista.

„JAVA“ pšenična kava

je izvrstna, zelo redilna in okusna.

Zahtevajte jo pri vseh trgovcih! — Razpošiljamo jo tudi po pošti v zavojih po 5 kg za 70 Din, če se denar naprej pošlje ali pa po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din dražje. Poštino plačamo mi. Vsakemu 5 kg zavoju »JAVA« pšenične kave je kot darilo pridana lepa skodelica za kavo. — Kdor pošlje 2 Din v znamkah, dobi vzorec 100 gr. »JAVA« pšenične kave poštine prosto. Sprejmemo za vsak večji kraj zastopnika.

Kompletna, skoraj nova

spalnica

na prodaj. Poizve se v upravi.

Meblovana soba

z lepim razgledom, električno lučjo, separatnim vhodom, 4 minute od postaje, se odda v najem v vili »Parkhof«, Celje.

Vdova upokojenca

dobra kuharica, stara okoli 50 let, dobi lahkotno službo pri dobro situiranemu vdovcu. Naslov v upravi.

Damsko kolo

se kupi. Ponudbe na H. Gross-a, pisarna tv. P. Majdič, Sp. Hudinja pri Celju.

Izvrstna naravna štajerska vina, sveže pivo, pristne kranjske klobase.

RADIO-koncert
Gostilna Schara
Zavodna.

Premog iz Hude jame, Zabukovce
in vseh drugih rudnikov
dobavlja in dostavlja trgovina
Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Žgano in surovo kavo,
najfinejši čaj, konjak,
rum, pristni brinjevec in
slivovko, rozine,
mandelje, orehova
jederca priporoča

Josip Jagodič, Celje, Glavni trg

Sprejme se

učenec

s primerno šolsko izobrazbo. Manufakturna trgovina Fischer in drug, Celje, Kralja Petra cesta.

2-2

Mestna elektrarna v Celju

ima vedno na zalogi

ves elektrotehnični materijal

žarnice, svetilke,
lestence, likalnice itd.

RADIO-aparate

in sestavne dele,
izvršuje

instalacije

po najnižjih cenah.
Oglejte si naše nove
prostore!

Vse volnene pletenine!

L. Putan, Celje

Specialna trgovina,
zato največja izbira!

Izvirne francoske pastilje

Valda

za sportnike pred, med in po naporu. Prodajajo vse lekarne in drogerije.

Fran Roš:

Terezin Božič

Popoldan pred svetim večerom je tih in mrzel. Nizko nad vasjo sloni nebo, vse v sivih meglah, obetajočih nov sneg.

Mladi kmet Tonč Kozmelj je z voza h kozolcu zmetel bukova in borova debela, ki jih je bil posekal v gozdu. In je potegnil prazni voz pod kozolec.

Tedaj je prilezla do njega sosedka Tereza, zgrbljena, koščena starka. Roke si je tiščala na trebuh in je milo potožila:

»Tonč, hudo mi je v želodcu. In ravno zdaj za praznike. Bogve, ali jih preživim...«

»Požirek žganja bi vam ne storil napak«, je menil Tonč.

»Saj zato sem mislila, poprosim te zanj.«

»Še ga imam zelenko, zadnja je. Ali po praznikih bom žgal.«

»Dober si, Tonč!«

Odkrevsala je v kočo tik Tončeve in se je vrnila z umazanim kozarcem. V hiši ji je natočil žganja do polovice in se je napotila z zadovoljnim mrmranjem preko dvorišča. Toda nenadoma je obstala in se okrenila:

»Tonč, čuj, olja nimam, da bi mi luč gorela nocoj pred jasticami. In denarja ni, da bi kupila. Vrnem ti, ali pa odslužim. Sveti večer je nocoj...«

»No, izpijte, pa vam še olja nalijem!«

»Da bi kar izpila?«

»V hišo stopite in se pogrejte! Mati so doma.«

»Dober človek si, Tonč!«

In je lezla v hišo, ki je bila vsa snažna in topla. Duh po sveži peki se je blagodejno širil v njej. V polmraku je ob belo pregrnjeni mizi sedela stara Kozmeljka in je skozi očala čitala iz Zgodb svetega pisma. Na klopi ob peči je dremal črn maček.

Tereza je sedla k peči in je pohvalila Tončevo dobro srce. Nagnila je kozarec in je zamižala ob prvem požirku. Nato je pristopila h Kozmeljki:

»Kaj je res, da se Tonč ženi? Podgornikovo vzame? Pridna mlada bo in bogata tudi. Menda že ta predpust?«

»Menda že kmalu«, je prikimala Kozmeljka.

»Glej, glej! Dobro ti bo potlej. Vse delo ti odvzame.«

»Saj ne zmorem več vsega.«

»Vnučke boš že še pestovala.«

»Če dočakam.«

»Kaj ne bi! Nisi še v mojih letih. Jaz pa bom sama do konca, kakor že štirideset let skoro, odkar je moj rajniški odšel v Ameriko. Včasih mislim, da bi lahko še živel, tako pa je prezgodaj

dogaral tam.« In je nagnila kozarec do kraja.

Tonč je pogledal v hišo:

»Tereza, vam je dobro zdaj?«

»Kar odleglo mi je, veš da. Taka žganjica! Glej, kozarec je prazen. Ali bi mi posodila olja, samo za jaslice, da bo pred njimi lučka gorela nocoj?«

Stopili so v kuhinjo. Kozmeljka je natočila solnčnicega olja dva prsta visoko. Tereza je s kozarcem na pragu obstala. Solze so ji zablestale v očeh in je zastokala:

»Drv nimam za praznike. Malenšek mi jih še ni utegnil pripeljati. Ali bi mi posodila tačas drva? Oh, revna sem, da mi je že kar hudo zaradi revščine.«

»Koš drv vam prinesem, da o Božiču ne zmrznete v koči.«

»Odslužim drva, ali pa jih vrnem. Kako bi drugače zdaj za Božič? Vsaj zmrzovala ne bom in lažje prestanem brez mesa in potice. Ne pomnim tako žalostnih praznikov, kakor se mi obetajo letos. Jokala bom vse te dni.« In so se ji vtile solze po razoranem obrazu.

»Tereza! Tonč ti odreže kos reberc, saj smo klali. In še kos potice pride ne.«

»Zmirom sta mi dobra. Saj bo to moj zadnji Božič, mislim. Tako sem včasih slaba. Bom pa včasih luščila fižol, da vsaj nekaj dobrote odslužim. In kožuhala bom tudi.«

Starki sta se vrnili v toplo hišo.

Tereza si je obrisala solze in je sedla k peči. Nanjo je postavila kozarec z oljem in je prekrizala roke. Maček ji je leno zlezal v naročje in ga je božala.

Tonč je na mizo položil kos svinjine in potičin ogal:

»Za vas, Tereza.«

»Bog poplačaj!«

Ko je bil Tonč odšel, je zopet izpregovorila:

»Veš, takole sem mislila. Zadnjič se mi je v sanjah prikazal rajniški. Že tri leta nisem dala za mašo zanj. Morda me je hotel opomniti. Pa saj veš, denarja nimam zdaj. Po praznikih bi rada plačala mašo. Jabolka prodam, dobre štiri škafe jih imam letos.«

»Tudi midva jih prodava. Kar Tonč naj jih vzame in ti jih plača in proda z našimi vred.«

»Lepa jabolka so in dobra.«

»S Tončem se zmeni!«

»Glej, meso imam zdaj in potico tudi. Drva in olje tudi. Pridelala sem krompirja dovolj do Binkošti. Ali zabele nimam zdaj. K mesu bom jedla topel krompir. Pa vsaj o praznikih bi rada jedla zabeljen krompir. Oh, če bi

Srečen in vesel Božič!

R. P.:

V glorijo

Skrivnostne ure legajo na polnočne njive
in globoka vera je v mislih vseh nocoj.
Pogled obstal je na odsevih širnih stoletij:
Kje si, velika beseda in neskončni pokoj?

Zvonovi sipljejo polne, valujoče akorde,
simfonijo miru poje težki bron.
Očiščenje dano je vsem, ki so dobre volje,
a v svetem, božičnem veličanstvu prihaja — On ...

dobila le malo zabele! Saj veš, da dve leti nisem redila svinje. Morda jo zredim drugo leto, če živim tako dolgo še.«

Nič ni rekla Kozmeljka. Z rahlo nevoljo je vstala in se je napotila v kuhinjo. Ko se je vrnila s posodico zabele, je Tereza že stala na hišnem pragu. V rokah je držala meso, potico in kozarec z oljem. Vzela je še zabelo in se je zahvaljevala:

»Bog vama povrni! Lepo bom obhajala Božič, zadnji morda. Nikoli vama ne pozabim. Če umrem, kozo vama zapustim za dobrote. In še kaj.«

In je krenila iz hiše čez dvorišče h koči.

Skoro se je bilo že povsem znočilo, ko je Tonč s košem drv obstal pred Terezino kočjo:

»Odprite, drv sem vam prinesel.«

»Oh, Tonč!« In je odklenila.

V mrzli, zatohli, začrneli koči je brlela lučka v kozarcu na mizi pred papirnatimi jasticami in angel je visel nad njimi. Bleda svetloba je obsevala starkin izmučeni obraz, ki se je rahlo smehljal. Tonč ji je pomagal, da je zakurila v nizki železni pečici. Veselo je prasketal ogenj. Že je zažigalo po toploti.

»Zdaj imam vse«, se je pohvalila starka. »Luč, drva, meso, potico, zabelo. Tudi v želodcu mi je odleglo. Vse si mi dal. Lepi prazniki bodo letos in morda ne še zadnji. In tudi za mašo dam po Božiču. Zadnjič se mi je v sanjah prikazal rajniški. Oh, štirideset let je že, odkar je odšel in potem je umrl...«

Bruhnila je v krčevit jok in se je

sesedla na borno posteljo. Solze so ji polzele po izsušenih licih, jokala je huje in huje.

Tonč je vprašal:

»Tereza, kaj vam je? Kaj vam še manjka, povejte!«

Stokala je neutolažljivo.

»Tereza, povejte! V želodcu vam ni dobro?«

Jecljala je v joku:

»Vsega imam zdaj, vsega. Ali ko bi bil rajniški še živ, oh, ko bi še živel, da bi skupaj obhajala Božič! Zakaj je le šel in je umrl, mene pa je samo pustil na svetu...«

»Ne morem vam več pomagati, Tereza«, je dejal Tonč. »Lahko noč!«

Stopil je na dvorišče in je premišljal takole:

»Zadnji Božič obhajam sam in še brez žene. In morda bo čez leto dni že jokalo malo dete v hiši. Kakor Jezusček v jaslicah...«

Srce se mu je nasmejalo. Obstal je.

Iz Terezine kočje ni bilo glasu. Okrenil se je k njenemu oknu in je pogledal v kočjo.

Pred jasticami je klečala Tereza. Medla svetloba ji je ozarjala splahneli obraz. Božala je papirnatke podobne v jaslicah in s koščenim prstom je poganjala angela, da je plaval semintja nad hlevom s sveto družino, pastirčki in živalmi. Komaj slišni glasovi so ji dahnil izmed brezzobih čeljusti:

»Tiiha noč, blažena noč...«

Tonču se je milo storilo v duši.

V temo svetega večera so se opotekale snežinke. Vsenaokrog je bila razprostrta tišina in vanjo je bila odeta skrivnost rojstva Gospodovega.

Dr. Franc Mišic:

Božična noč vrh Pohorja

Ribniško Sedlo, visoko 1530 m, ni sedlo; sedlo, ki tvori tu skozi vratica prehod iz Dravske v Mislinjsko dolino, leži bolj spodaj, tam, kjer groblja kamenja, poraslega s smrečicami in grmovjem, popotnikom razodeva pobožne želje pohorskega ljudstva, da bi tu sezidalo cerkvico. Želje se niso izpolnile; ali sedlo je dobilo značilno in zaslužen ime »Pri cerkvici«. Kopa, ki se zove Ribniško Sedlo ali boljše Jezerski Vrh, okrogla in stožčasta kakor ugasel ognjenik, moli iz vseh tajnosti in skrivnosti, ki jih je razgrnila okoli nje sveta noč, božična noč.

Jasna je, da se vidi daleč naokoli na vse strani preko pohorskih vrhov, kop in grebenov, preko Višavja, Črnega Vrha, preko Velike in Male Kope, preko Rogle in Velikega Vrha na ves nočnočarobni kras dostojanstveno molčečih Savinjskih planin, na veličastno resnost Karavank s Plešivcem, Obirjem in Košuto in na oni prelepi

svet, kjer mladeniči in mladenke našega rodu in naše krvi na nam ugrabljeni grudi pred zelenimi jasticami popevajo svojo starodavno božično pesem še vedno v svojem materinem jeziku: »Pastirci na polju...« Jasna je tu sveta noč, božična noč, da se vidi doli v polmraku zavita dolina, skozi katero nosi božične pozdrave Drava iz dežele naše Gospe svete nam in vsem bratom doli do Beograda in še dalje; jasna, da se vidijo razločne in odločne konture našega zvestega obmejnega čuvarja od Dravograda koroskega pa do tja, kjer sv. škof Vrban nad Mariborom podaja, vesel in zdrav Božič želeč, svojo roko preko globoke zareze vinorodnim Slovenskim goriscam.

Čim višje se dviga luna, tem jasnejši in krasnejši postaja ves svet, ki nas obdaja, v bližini in v daljavi, kjer izginja in se izgublja v neskončnost.

Malo in lahno potegne veter iz dveh,

treh strani, iz dveh dolin in preko grebenov, in že začujemo mlo, prelepo ubrano zvonjenje zvonov in neznan-sko lepo, krasno, srce slehernega očar-juče pritrkavanje. Morebiti segajo vsled lahkega vetrčka sem gori zračni valovi, vzgibani od zvonov v cerkvi sv. Bolfenka pod Veliko Kopo ali v cerkvah sv. Antona in sv. Primoža. Pa ti ne zvonijo, ne donijo tako ne-beško lepo! Ne! To so zvonovi, ki zvo-nijo, vsakemu pravemu planincu do-bro slišno, tik pod nami, tik pod Je-zerskim Vrhom na Ribniškem Sedlu pri »Cerkvici«. Sila in hitrost zračne-ga gibanja se stopnjuje; s severa iz Dravske, z juga iz Mislinjske doline prihaja novo vrvenje, novo gibanje: že prihajajo posetniki polnočnice sem gori k »Cerkvici«; znova pozvone zvo-novi in kmalu nato se čuje pobožno petje iz »Cerkvice«, ki je še niso mogli zgraditi Pohorci.

Za čas, za trenutek vse utihne. V »Cerkvici« je očitno ves narod zatop-ljen v gorko, pobožno molitev; tudi mi tu gori na Ribniškem Sedlu; zatoplje-ni v molitev, vsak v svojo, v svoje otroškonežne misli, v občudovanje krasne jasne božične noči, ki leži oko-li in okoli nas in nas zaziblje polago-ma v prijetno uživanje.

Tik pod nami pod vrhom na na-sprotni strani Sedla spi, vkovan in vklenjen v tisoč ledenih verig, sivo-bradati orjak Jezernik, ki se je poleti tako rad vozil na šotnih čolnih, v mrz-lih vodah Ribniškega jezera. Okoli njega in tudi okoli nas je razprostrt beli prt snežene odeje, prijetne ne le za oko, ampak tudi za vse, kar pokri-

va. Le tu pa tam je slišati, ko veter zo-pet potegne močnejše, zamolklo ječanje mladih smrečic, ki se, kakor visoke breze do tal upognjene, še niso nava-dile vso dolgo zimo nositi težke, bele oblekice in zajočejo na glas, če jih ve-ter zbudi iz zimskega spanja, da se tresejo od mraza.

Tam blizu jezera, tik pred Jezerni-kovim gajem, pred njegovim grajskim vrtom, ki ga tvori nizko, zimj in mra-zu že davno prilagojeno ruševje, se dviga samotna smreka, pokonci sto-ječ, od vrha do najnižjih vejic, sega-jočih do tal, s snegom pokrita. Ne sa-mo s snegom; tudi z božičnimi darili za Jezernika in za nas. Dragoceni, težki so in zelo mnogo jih je; zato se njene vejice šibijo do tal. In ko svetla luna, vedno višje in višje se dvigajoč, o polnoči, ko je pri »Cerkvici« že umolk-nilo zvonjenje zvonov, ubrano petje in pobožna molitev, s tisoč in tisoč ča-robnimi biseri in diamanti v blestečih se snežnih kristalih začne prižgati tisoč in tisoč lučic in svečic v vseh mogočih najlepših barvah, stoji tam doli, med nas in Jezernika postavlje-no, božično drevo, s takšnimi nebeš-kimi darili, v tako lepi nebeški svet-lobi, da si sličnega še noben pesnik ni znal izmisliti, da ni sličnega še nobe-na umetnikova roka znala postaviti.

Pa ko se utrga z nebeškega svoda zvezdica in v srebrnosvetlem loku bli-zu nas nekje pade na zemljo, zapuščajoč za sabo vidno sled, segajočo od po-horskih vrhov do nebes, tedaj vsi ve-mo, kod in kam.

Božična noč, jasna noč vrh Pohor-ja!

E. Š.

„Sveta noč, blažena noč!“

(Božična kulturna črtica.)

Bilo je 24. decembra 1818. leta. Nad vasico Arnsdorf pri Solnogradu so bleščale mrzlo se lesketajoče zvezdice z nočnega neba. Zadnji glasovi orgel so odmevali iz male vaške cerkvice. Gorko oblečeni možje in žene so se vračali od polnočnice v svoja domov-ja.

Kmalu je nastala čarobna božična tišina. Osamela je ostala cerkev sredi počivajoče narave, blede lunina svet-loba je sipala svoje žarke skozi cer-kevna okna v ladjino temo. Le večna luč je počasi utripala in delala pre-mikajoče se sence.

Eden je še ostal v zapuščenem bož-jem hramu, Franc Gruber, vaški or-ganist. Orgle je zaprl in zamišljeno zrl pred se. Žalostne misli so se podile po njegovi duši. Zopet je zaigral svoji občini veseli, tolažljivi napev, zopet je gledal radostne in slavnostno razpo-ložene obraze; le njemu ni bil usojen svet praznik, mesto kupe veselja je moral izpiti kupo trpljenja.

Stresel se je, mrazilo ga je. Pograbil je note, z njimi tudi mali, drobno po-pisani listič, ki mu ga je izročil kap-lan Jožef Mohr, s prošnjo, naj bi tem priprostim besedam zložil melo-dijo. Kako naj besede v tako žalostnem razpoloženju vesele, slavnostne akor-de? Počasi je vzel kapo, stopical po škripajočih stopnicah in stopil v svet-lo noč. Pred njim se je razprostiralo malo pokopališče, pod belo snežno odejo so snivali mrličji božični sen. Na koncu je ležal še svez, mal grob,

na katerem venci še niso obledeli. Tu je dal pred par dnevi materi zemlji svojega edinega otroka.

Po kratki molitvi je odkorakal proti vasi. Veter mu je podil mrzle snežinke v obraz. Sem in tja ga je pozdravilo še kako razstreljeno okno, iz dimnikov se je vil dim in petelinji so začeli z ju-tranjim petjem. Urno je tekel v svoj tihi dom. Tu ni bilo luči. Ob postelji dragega otročiča je stala njegova že-na v tugi in žalosti. Tiho je stopil k njej in jo prijel za rame. Topo ga je pogledala. Ni vedel kako bi jo potola-žil. Stopil je k staremu klavirju in ne-hote so zaigrali prsti po tipkah. Ved-no mogočnejši akordi, vedno lepša melodija se je oglašala. Njegova žena se je predramila, pristopila k njemu in poslušala. Franc Gruber je čutil, kako vpliva godba na njegovo ženo, zagledal je v duši še življenje, polno miru in zadovoljnosti, nehote je od-prl usta in tiho zapel:

»Sveta noč, blažena noč!«

S tresočim glasom je začel, a postajal je močnejši in zavestnejši. Njego-va ljuba žena ga je strme poslušala. Zopet se je pojavilo v njej življenje, ni bila več obupajoča mati, ampak ljubeča in zvesta tovarišica svojemu možu.

Njegova pesem je postala kmalu po-pularna. V žalosti porojena, globoka, priprosta melodija je osvojila srca vseh ljudi. Danes se razlega po vsem svetu in milijoni ljudi jo pojejo ob ve-selih božičnih praznikih.

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

27

Po teh besedah je porinila svaki-nja bližje njen lonček in ji podala pieten krožnik s pecivom. Gospa Kondelikova ni nič izbirala, vzela je žemljico, razlomila jo in pomohila v kavo. In kakor da bi nadaljevala v tem trenutku pretrgani govor, je spregovorila z očitajočim glasom:

»Torej po osemnajstih letih, Ka-tinka!«

»Vidiš, da se to tudi lahko zgodi«, je odgovorila Katinka. »Jaz poznam neko gospo, ki je povila po šestnaj-stih letih svojega zakona. Saj jo mor-da tudi ti poznaš — gospa Holarško-va.«

»To je nekaj drugega, Katinka. Toda v moji starosti!«

»O kaki starosti pa govoriš, otrok? Štirideset let imaš.«

»Ne še štirideset«, je pripomnila gospa Kondelikova.

»Torej, vidiš, punca, v najkрасnej-ših letih si; saj si taka kakor kaka mlada gospa.«

Gospa Kondelikova je vzdihnila, kakor bi se ji znatno olajšalo. Toda takoj je zopet padla v otožen ton.

»Ako bi se to zgodilo pred tremi, pred dvema letoma, prav nič ne bi bila žalostna. Toda sedaj! Ko sem omožila hčer! Zdi se to, kakor bi ča-kala, da mi napravi mesto. Kaj po-rečejo ljudje!«

»Na to se najmanj oziraj, draga Beti. Tu gospoduješ ti, pod tem stro-pom, za ljudi se ne brigaj.«

»Tako sem se veselila, da bova brez skrbi živela in sedaj — —« Gospa Kondelikova je pogledala k oknu in skozi okno v zimski popoldan. »Oba nisva več tega navajena — jaz in Kondelik.«

»Pa se zopet privadita«, je rekla teta Katinka. »In če te to najbolj muči, Beti, veruj mi, da je kakor begokletstvo...«

Ko je Katinka to govorila, je po-stal njen glas bolj strog. Gospa Kon-delikova ni odgovorila. Brez besede, kaor bi bila posvarjena, je gledala naprej skozi okno!

»Skrbi te, Beti«, je nadaljevala te-ta Katinka, »kaj bodo rekli ljudje. Povem ti, da ti bo marsikatera gos-pa zavidala. Da, Beti, zavidala! Kjer so leta in leta zastoj čakali takega angelčka in jim ga vendar ni štorklja prinesla — kjer vedno manjka, česar so se ljudje najbolj veselili — —! In ne bodo ti zavidale samo gospe, Beti, —«

Glas Katinkin se je naglo spremeni-l, gospa Kondelikova jo je prese-večena pogledala.

»Da, Beti«, je rekla Katinka in se-daj ne več z glasom tolažnice, am-pak z glasom lastne razburjenosti. »Poglej moje življenje. Bila sem tu-di mlada in sem tudi ljubila. Saj ti veš. Today tedaj mi pravzaprav ni bilo popolnoma jasno, za kaj gre. Te-daj sem smatrala za največjo srečo živeti z možem, ki sem ga imela ra-da. Toda ko je mladost odbežala in ko sem videla, ko je tako nepremag-ljivo pritiskala name starost, ko sem nekega dne zavezeta spoznala, da sem odcvetela devica —«

Katinka je zajecjajala. Gospa Kon-delikova se je osupla ozrla nanjo.

»Saj nisem ničesar rekla, Katin-

ka, s čemur bi te razžalila!« se je opravičevala v zadregi.

Katinka si je obrisala z robcem oči, čeprav so bile suhe in so jo sa-mo pckle in je nadaljevala:

»— in ko je poteklo leto za letom, tedaj nisem več hrepenela po možu — medtem sem si pridobila tudi mnogo izkušenj — toda šele sedaj sem spoznala, kako je to življenje pusto, ako ne more človek za koga skrbeti, kako je dolgočasno za samo, opuščeno žensko, in tedaj sem brid-ko tožila, da mi ni bilo usojeno ime-ti rodbine, Beti, deteta, na katerega bi vso svojo neizrabljeno ljubezen prenesla, hčere ali sina, Beti, čeprav brez moža in očeta, Beti! Samo otro-ka! Vidiš, Beti, to ni v meni zamrlo in ne bo zamrlo do smrti. Poglej, za koliko si ti srečnejša! Jaz stojim tu, stara devica, kakor strašilo v zelni-ku, samo v posmeh sosedom in nji-hovim dovtipom — samo spomni se, kolikokrat mi je to Venceljček sam zabrusil, vem, da ne iz zlobe, samo iz klepetavosti. Opotekam se po sve-tu kakor izgubljena ovca, tako brez cilja in sama po poti k grobu, Beti, nad katerim ne bo zajokalo nobeno otroško srce in čeprav nisem niko-mar v nadlego, sem vendar povsod le peto kolo, pri vozu — in ti si ime-la vsa ta leta hčer, speljala si jo ka-kor koklja, prišel je pošten človek, položila si mu jo v roke, čez malo časa ti pridele vnuke — in ti sama boš še mamica. Vidiš, Beti, tudi jaz ti zavidam!«

Gospa Kondelikova je skoro pre-plašena gledala Katinko, kako je z razgretim obrazom govorila v eni sa-pi te besede, kako ji je pri tem vsa-ka žilica na obličju igrala. V tem trenutku je začutila odkritosrčno usmiljenje do te stare device, kateri je vsled svoje lastne žalosti odprla stare, nezaceljene rane. Naglo se je gospej Kondelikovi zazdelo, da se morata njuni vloži spremeniti, da mora sedaj ona tolažiti Katinko, in vendar (si je mislila), vendar je sa-mo ona pomilovanja vredna.

»Vidiš, Katinka«, je rekla mirno, »ravno zato, ker imam hčer, se ne morem ubraniti očitani. Omožila sva jo, ničesar se nisem nadejala in v duhu sem si že mislila, kako damo to hišo na Vinogradih Vejvarovim, moj Bog, kdo naj bi jo drugi dobil in tu naglo — ali razumeš to, Ka-tinka? — nastane delitev. In meni se zdi, da je vse moja krivda. Ali ne misliš, da bodo Vejvarovi prikrajša-ni?«

Ko je teta Katinka prej dokonča-la, si je hrisala z robcem vroča lica; še po vprašanju gospe Kondelikove je nekaj časa molčala, potem pa je odgovorila:

»Kaj je Vejvara vzel hišo in ne Pepice? Kaj ni uradnik? Mlad člo-vek je, delal bo, pomikal se bo na-prej, nekaj bo prihranil in po vaju ostane zadosti za vse. In poleg tega, Beti, čeprav nisem bogata, kar je mojega, ne vzamem v grob, kolikor časa bom živela, se ne pritaknem kapitla, bližjih sorodnikov nimam — dobro veš, da bodo podedovali tvo-ji otroci...«

Drobiž

Največji most na svetu imajo na Kitajskem. Dolg je 145 kilometrov in ima nad 40.000 lokov.

Kralj Edvard I. je leta 1306. v Angliji prepovedal kurjenje s kam-nitim premogom zaradi dima in ne-prijetnega vonja.

Energija bliska je vredna približ-no 100 dinarjev.

Bodensko jezero daje letno 9.500 do 10.000 stotov rib, ki jih je približno 20 vrst.

V morju je 6.000 milijonov ton zla-ta.

Po Langleyevih merjenjih vsebuje-jo solnčni žarki 35 odstotkov celotne energije v obliki vidne luči, 65 od-

stotkov pa je nevidnih in toplih žar-kov.

Največjo drevesnico na svetu ima-jo v Haugenu (Montana) v Združe-nih državah. Letno producira približ-no 4 milijone mladih dreves.

V Berlinu so šele leta 1799. uvedli hišne številke.

Ren odpavi v enem letu 200 kg zla-ta in 400 kg srebra v morje.

Strojno ažuriranje Din 150
Strojno entlanje Din 1—

Lepo solidno delo samo pri
B. Pušnik

Cankarjeva cesta 4 (stara hiša Ljudske posojilnice poleg davkarije).

Za šivilje znaten popust.

Pupilarnovarni zavod najbolj varna naložba

Oblastna hranilnica mariborske oblasti

Centrala: MARIBOR, trg Svobode

TELEFON 281.

POŠTNA HRANILNICA 12.363

Podružnica: CELJE, Cankarjeva ulica št 11, nasproti pošte

prej **Južnoštajerska hranilnica**

TELEFON 93.

POŠTNA HRANILNICA 10.727

Sprejme vloge — najugodnejše obrestuje

Dovoljuje vsakovrstna posojila — najugodnejši pogoji

Za varnost jamči Dravska banovina s svojo davčno močjo in premoženjem.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto

želijo vsem cenjenim strankam, gostom in odjemalcem sledeče trdke :

Zvezna tiskarna in knjigoveznica Celje		Anončna in reklamna pisarna Miroslav Rudolf Celje	
Franjo Dolžan kleparstvo in vodovodna inštalacija Celje — Za kresijo		Stojan Holobar slikar in pleskar Celje — Za kresijo	
Anton Zupančič strojno mizarstvo Celje, Gosposka ulica	Ivan Naraks izdelovalnica soda vode in pokalic Zgor. Ložnica pri Žalcu	Slavko Zavrl sodavičar Celje — Kralja Petra c.	Josip Jagodič trgovina špecerije in železnine Celje, Glavni trg
	Jos. Plevčak čevljarska delavnica Celje, Kralja Petra c.	Gostilna F. Berger Celje — Gosposka ulica	Karl Loibner trgovina špecerije in delikates Celje, Kralja Petra c.
	Martin Orehovec krznarstvo in izdelovanje čepic Celje, Gosposka ulica		Restavracija »Wilson« Ivan Golmajer Celje—Gaberje
Lina Koschier modistinja Celje, Gosposka ul. 8		Anton Fazarinc trgovina s špecerijskim in kolonijalnim blagom ter delikatese Celje, Kralja Petra cesta	
J. J. Merc restavrater hotela »Balkan« Celje		Drago Cerlini modna in konfekcijska trgovina Celje, Glavni trg	
Spedicija Maks Koschier Celje, Kralja Petra c. 13 Telefon 13	Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem cenj. gostom kolodvorska restavracija Zidani most in hotel Union v Celju CIRIL IN ANICA MAJCEN		Roza Stegu točilnica in delikatesa Celje, Dečkov trg
Veletrgovina Anton Kolenc nasl. Celje, Kralja Petra c.		R. Plavc trgovina z mešanim blagom Celje, Vrazov trg	
Vlado Cajhen kolarska delavnica in izdelovanje avtokaroserij Celje-Gaberje		Belak & Inkret inštalacijsko podjetje Celje, Prešernova ul. 3	
J. M. Šanc točilnica in delikatesa Celje, Kralja Petra c. 23	Rudolf Tkalčič čevljarstvo Celje—Gaberje	Ljubljana-Laško-Maribor v Celju	Marija Borovič trgovina šivalnih strojev in koles Celje, Miklošičeva ul.
			M. Rauch trgovina stekla in porce- lana Celje, Prešernova ul.

Izdelovalnica sodavode in pokalic A. M. Baldasin Celje — Gaberje	Čistilnica perila M. Covnik Celje — Prešernova ulica	Vesele božične praznike vsem cenjenim strankam manufakturna in modna veletrgovina Valentin Hladin Celje
Restavracija K. Kus Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem cenjenim gostom Celje — Glavni trg	Vesele božične praznike in srečno Novo leto želi vsem cenjenim gostom Franc Rebeuschegg hotel »Pri pošti« Celje	
Modni atelje Maks Zabukošek Celje — Cankarjeva ulica	Karol Florjančič elektroteh. podjetje Celje — Cankarjeva ulica	Drago Gams mehanična delavnica in trgovina elektroteh. predmetov, strojev in koles želi vsem cenjenim strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto Gaberje — Celje
Vsem cenjenim strankam vesele božične praznike F. & Kullich, kamnoseštvo Celje — Aškerčeva ul.	Vesele božične praznike vsem cenjenim strankam Engelbert Mecilošek izdelovalnica »Chabeso« Breg — Celje	

Hotelska družba v Celju

Vesele božične praznike in srečno Novo leto

vsem cenjenim gostom

hotel „Europa“

Vesele božične praznike in srečno Novo leto

Ciril Vajt

tovarna pletenin

Celje

Vsem cenj. strankam vesele božične praznike in srečno
Novo leto

frizerski salon

Maks Motoh

Celje — Gosposka ulica

Anton Zontič

čevljarska delavnica

Cenjenim strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto

Celje — Gosposka ulica

Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem cenj. strankam

Joža Medved

krojaška delavnica

Celje — Matija Gubca ulica

Izdelovalnica cementnih izdelkov

Maks Lipičnik

želi vsem cenj. strankam vesele božične praznike in srečno
Novo leto

Čret pri Celju

Vesele božične praznike

vsem cenjenim odjemalcem !

Mestna elektrarna

u Celju

Kavarna „Merkur“ u Celju

Vesele božične praznike vsem cenjenim gostom

Ig. Lebič, kavarnar

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želi vsem cenjenim strankam Matevž Zadravec pekarna Celje — Gosposka ulica		Franc Dobovičnik manufakturna trgovina in modna trgovina Vsem cenj. strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto Celje — Gosposka ulica	
Matija Esih mesarija Vsem cenj. strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto Breg — Celje		Vsem cenj. strankam želim vesele božične praznike in srečno Novo leto Karl Mantl slasčičarna Celje — Gosposka ulica	
Jože Stanjko kolarstvo in izdelovanje avtokaroserij želi cenj. strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto Celje — Ljubljanska cesta		Vaclav Schramm trgovina glasbil Vsem cenj. strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto Celje — Kralja Petra cesta	
Kolman Lampreht izdelovalnica čevljev Cenjenim strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto Celje — Za kresijo		Cenjenim strankam vesele božične praznike Franjo Vehovar tovarna pohištva Zaloga: Glavni trg Celje	
Vesele božične praznike in srečno Novo leto cenj. strankam Antonija Štrovs trafikantka Celje — Kapucinska ulica	Marija Janžek trafikantka Vesele božične praznike in srečno Novo leto Celje — Gosposka ulica	Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem cenj. strankam Anton Čoh frizerski salon Celje — Ljubljanska cesta	Vsem cenj. strankam vesele božične praznike in srečno Novo leto Otmar Zidarič krojaška delavnica Celje — Kapucinska ulica
Vsem svojim cenj. strankam želim vesele božične praznike in srečno Novo leto Ladislav Vegi manufakturna in modna trgovina Celje — Glavni trg 10 (pri farni cerkvi)		Vesele božične praznike in srečno Novo leto želi vsem cenjenim gostom Fric Skoberne hotel Skoberne Celje	
Ana Natek gostilna pri „Mostu“ Vsem cenj. gostom vesele božične praznike in srečno Novo leto Breg — Celje		E. Paidasch frizerski salon za dame in gospode želi vsem cenj. strankam vesel Božič in srečno Novo leto Celje — Matije Gubca ulica	
Vesele božične praznike in srečno Novo leto Friderik Vidic manufakturna, modna, konfekcijska in galanterijska trgovina Celje — Kralja Petra cesta		Ivan Leskošek mesarija Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem cenj. strankam Zavodna — Celje	
Alojz Kališnik mestni stavbenik Vesele božične praznike vsem cenj. strankam Celje — Glavni trg		Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem cenj. odjemalcem Tvrđka A. Ussar Celje — Prešernova ulica 4	
Franjo Kunšek fotograf Vsem cenj. strankam vesele božične praznike in srečno novo leto Celje — Cankarjeva ulica		Vesele božične praznike in srečno Novo leto želi vsem cenj. gostom in odjemalcem mesa Luiza Savodnik mesarija in gostilna Celje	

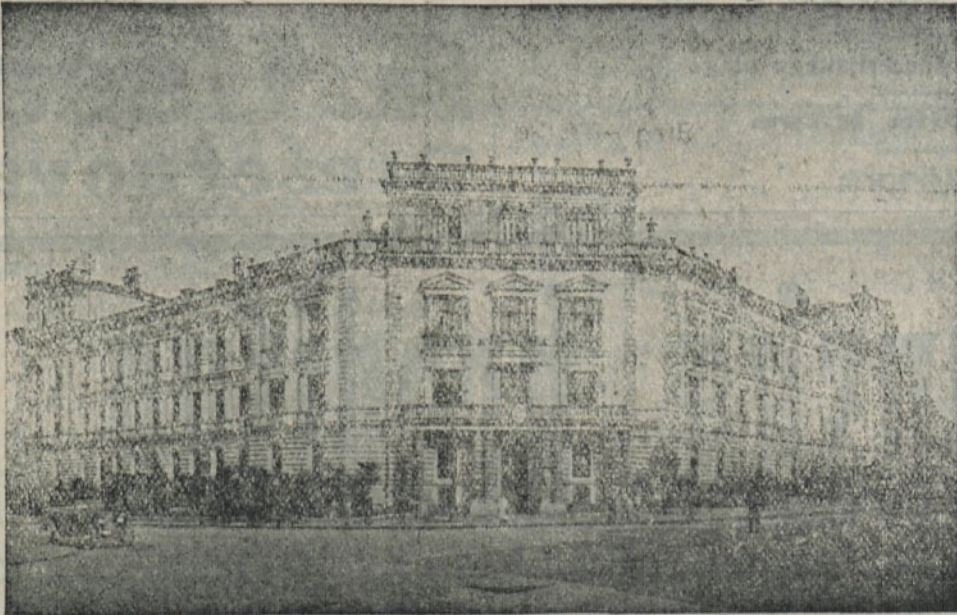
Mestni kino Celje (Lastnik Ferdo Čeplak)	J. Jellenz trgovina z usnjem in sirovimi kožami Celje	Trgovina z južnim in domačim sadjem, s kanditi in slaščicami R. Delenjak Celje, Kralja Petra cesta 15	Prva južnoštajerska vinarska zadruga Celje
Ignac Grilec strojno mizarstvo Gaberje 140	Josip Rojc mehanik Celje, Prešernova ulica 16	Ignac in Marija Šimenc ščetarska in galanterijska trgovina Celje, Kralja Petra cesta	R. Salmič ure, zlatnina, optika Celje, Narodni dom
L. Putan Celje	Ignacij Zagradišnik gostilna na Škarpi Celje, Breg	Ivan Taček ml. prva celjska parna barvarija in kemična čistilnica Celje, Gosposka ulica 21	Vesele božične praznike in srečno Novo leto želi Franc Lesjak parna pekarna Celje, Breg
Liker, konjak, malinov sok, rum, žganje na veliko F. S. Lukas Celje	Anica Pajk & Co. nasl. J. Veble Celje, Kralja Petra c. 18		
Čevljarna »ADRIA« Celje	Najprimernejša darila za »BOŽIČ« Okraske, bonbonjere vseh vrst, najfinejše likerje, žganje, konjak itd., čaj, prvo vrstne pražene in surove kave, rozine, mandelje in drugo dobite po znižanih cenah pri I. Ravnikar, Celje		

Najvarneje in najugodneje se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedotetnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Celjska posojilnica d. d.

v Celju

v lastni palači Narodni dom

Stanje hranilnih vlog nad Din 75.000.000.—

Lastna glavnica in rezerva nad Din 13.000.000.—

**Sprejema hranilne vloge na knjižice
in tekoči račun proti ugodnemu
obrestovanju in točnemu izplačilu.**

Kupuje in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Božična darila!

Moško sukno za obleke in zimske suknje, volneno, baržun, pliš za obleke in plašče, Crepp de Chine v raznih barvah za obleke, platno, cefir, oblačilni in perilni barhent, moške srajce, samoveznice, ovratniki, dežniki, rokavice, nogavice, žepne rute, pletenine, snežke, copate itd.

Znižane cene!

Za obilen obisk se priporoča

Alojz Drofenik, Celje, Glavni trg 9

Prepričajte se!

Slavnemu občinstvu priporoča **Josip Gorenjak**, mesar in klobasičar, gostilna „pri jelenu“ v Celju, Kralja Petra cesta 37, veliko zalogo vsakovrstnih mesnih izdelkov

sveže goveje meso, prekajeno, vsakovrstne klobase.

Cene nizke, **prekajeno meso s šunko cena kg Din 26.—**, **klobase cena kg Din 15.— do 30.—**. Specijaliteta blaga zajamčena!

Samo na veliko!

Samo na veliko!

Čaj — Mount Everest

v zavitkih in zabojih nudi po originalnih cenah

Alojz Mastnak

CELJE, KRALJA PÉTRA C. 22

veletrgovina kolonijalnega in špacerijskega blaga

Lastna pražarna kave

Mlin za dišave

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave.

CELJE, ZA KRESIJO 4.

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. Postrežba točna in solidna. Cene zmernе.

50-24

Velika izbira božičnih daril,

kakor **bonbonov, čokolade, čokoladnih bonbonov in južnega sadja** pri

R. DEBENJAK, Celje, Prešernova ulica 8.

**Najprimernejša božična in
novoletna darila**

Prodajna zaloga gramofonov tvrdke

A. RASBERGER

Gramofonske plošče: „His Master's Voice“, „Columbia“ „Odeon“, „Polydor“ „Elektra“ itd.

Šivalne stroje: „Rast & Gasser“, „Styria“ in „Puch“ kolesa

prodaja tvrdka

A. Ussar, Celje
Prešernova ulica št. 24

Ljubljanska kreditna banka

Delniška glavnica
Din 50.000.000.—

Rezervni zaklad okoli
Din 10.000.000.—

Centrala: **Ljubljana, Dunajska c.**

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Prevalje, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst.

Brzovjavni naslov:
Banka Ljubljana

Telefon št. 261,
413, 502, 503 in 504

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.